

РЕШЕНИЕ

№ 3326

гр. София, 27.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 27.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева и при участието на прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **1320** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „М. Г.” Е., гр. С., представлявано от Ангел Веселинов Караилев срещу ревизионен акт № * от 28.05.2009 г., издаден от П Н Г на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на Н. С., потвърден с решение № 1635 от 24.11.2009 г. на Д. на Д. „Обжалване и управление на изпълнението” – гр. С. П. ЦУ на Н..

В жалбата се излагат подробни доводи за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт, като жалбоподателят твърди, че ревизиращият орган не е изпълнил задължението си да установи по надлежния ред липсата на реално осъществени доставки от дружествата „Януз 66” ООД, „Били М” ООД, „Джеми Фил” ООД, „Анто ли 1” Е., „Марчело Лес” Е., „Емавто” Е.. Неправилен и незаконосъобразен бил изводът на органите по приходите, че е налице основание по чл. 26, т. 1 и чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО за увеличаване на финансовия резултат за 2007 г. със сумата от 8 038 894,97 лева, като е определен допълнително задължение за корпоративен данък за 2007 г. в размер на 803 889,00 лева и лихви за просрочие в размер на 139 177,28 лева. Иска се отмяната на оспорения ревизионен акт.

Ответната страна – директорът на Д. „О.” – гр. С. П. ЦУ на Н., представлявана от юрк. П изразява становище за неоснователност на жалбата и за законосъобразност на обжалвания ревизионен акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от С градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна.

Административен съд С. град, I отделение, IV състав, като извърши преценка на

доводите в жалбата, намира за установено следното от фактическа страна:

Въз основа на заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 806425 от 05.11.2008 г., изменена със ЗВР № 901310 от 23.02.2009 г., издадени от П Г Горанчева на длъжност началник сектор „Ревизии” в Д. „ДОК” П. ТД на Н. С. е възложено извършването на ревизия на „М. Г.” Е. за определяне на задълженията по ЗДДС за отделни данъчни периоди от 20.11.2006 г. до 30.09.2008 г. и по ЗКПО за периода от 24.10.2006 г. до 31.12.2007 г.

Изготвен е ревизионен доклад № 901310 от 07.04.2009 г., надлежон връчен на управителя на дружеството на 28.04.2009 г.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от ревизирания субект не е подадено възражение срещу ревизионния доклад.

Ревизионното производство приключва с ревизионен акт № * от 28.05.2009 г., издаден от П Н Г на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на Н. С., упълномощен със ЗОКО № К 901310 от 15.04.2009 г. от органа, възложил ревизията. С РА са установени задължения общо в размер на 6 144 377,01 лева.

С ревизионния акт е извършена корекция на декларирания от „М. Г.” Е. резултат за отделните данъчни периоди – м.03, 04, 05, 06, 07, 08, 09, 10, 11 и 12.2007 г. и м.01, 02, 03, 04, 05, 06, 07, 08, 09 на 2008 г. ,като: - на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 68, ал. 2 от ЗДДС във връзка с чл. 6 и чл. 25, ал. 2 от ЗДДС не е признато правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 4 351 878,23 лева по следните фактури: по фактури, издадени от „Януз 66” ООД в общ размер на 1 090,00 лева; по фактури, издадени от „Били Ем” ООД в общ размер на 12 540,00 лева; по фактури, издадени от „Джеми Фил” ООД в размер на 5 417,00 лева; по фактури, издадени от „Анто ли 1” Е. в размер на 13 200,00 лева; по фактури, издадени от „Марчело лес” Е. в размер на 4 271 972,64 лева и по фактури, издадени от „Емавто” Е. в размер на 47 658,59 лева; - на основание чл. 71, ал. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 114 и чл. 115 от ЗДДС не е признато правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 74 679,73 лева по фактури, издадени от „Таматия” Е. в размер на 69 079,63 лева и „Крупнишка комуна” в размер на 5 600,00 лева.

Във връзка с установените задължения по ЗКПО от органите по приходите е прието, че ревизираният субект не е доказал реално извършени разходи, свързани с документирания с издадените от доставчиците „Януз 66” ООД, „Били Ем” ООД, „Джеми Фил” ООД, „Анто ли 1” Е., „Марчело лес” Е., „Емавто” Е., „Крупнишка комуна” и „Таматия” Е. фактури поради липсата на доказателства за реално получени от ревизираното лице услуги и такива за материална, техническа и кадрова обезпеченост за извършването им от доставчиците. Формулиран е изводът за наличие на основание за увеличаване на финансовия резултат за 2007 г. със сумата от 8 038 894,94 лева на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО, което е довело до определяне на допълнителен корпоративен данък за внасяне в размер на 803 889,00 лева и лихви за просрочие в размер на 139 177, 28 лева.

Ревизионният акт е връчен на управителя на дружеството на 26.06.2009 г., като жалбата до Д. на Д. „О.” – гр. С. е подадена чрез ТД на Н. С. град с вх. 10-53-06-5103 от 10.07.2009 г.

Между страните е сключено споразумение за удължаване срока за произнасяне по жалбата на „М. Г.” Е. на 31.07.2009 г.

В срока, удължен със споразумението решаващият орган се е произнесъл с решение № 1635 от 24.11.2009 г., с което е потвърден ревизионен акт № * от 28.05.2009 г., издаден

от П Н Г на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на Н. С. относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит в размер на 4 426 557, 86 лева и лихви в размер на 776 163, 61 лева и определения корпоративен данък в размер на 803 889,00 лева и лихви в размер на 139 177,28 лева.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя са представени заверени копия от фактурите, издадени от „Били Ем” ООД и не са ангажирани други доказателства.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото решение № 1635 от 24.11.2009 г. на Д. на Д. „Обжалване и управление на изпълнението” – гр. С. П. ЦУ на Н. е връчено на изпълнителния директор на пълномощник на ревизирия субект на 30.11.2009 г., като жалбата до Административен съд С. град е подадена чрез Д. „О.” – гр. С. с вх. № 53-00-688 от 14.12.2009 г. с дата на пощенското клеймо 11.12.2009 г. Следователно, жалбата на „М. Г.” Е., гр. С. се явява подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Ревизионният акт в оспорената част, потвърден с решение № 1635 от 24.11.2009 г. на Д. на Д. „О.” – гр. С. П. ЦУ на Н. е издаден от орган по приходите, разполагащ с материална компетентност. Съгласно чл. 118, ал. 2 от ДОПК ревизионният акт се издава от органите по приходите, посочени в чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за Националната агенция по приходите. Според този текст - чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП органи по приходите са служителите в централното управление и териториалните дирекции на агенцията, заемащи длъжност "главен експерт по приходите", "старши експерт по приходите", "експерт по приходите", "главен инспектор по приходите", "старши инспектор по приходите" и "инспектор по приходите". В случая видно от заповед за определяне на компетентен орган № К 901310 от 15.04.2009 г. на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК е определена П Н Г на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на Н. – С. град. Процесната ЗОКО е издадена от П Г Горанчева, заемаща длъжност началник сектор „Ревизии” в Д. „ДОК” на ТД на Н. С. град, която е оправомощена да издава заповеди за възлагане на ревизии и заповеди за определяне на компетентен орган съгласно заповеди № РД – 01-342 от 03.07.2006 г. и № РД – 01 – 131 от 22.03.2007 г. на Д. на ТД на Н. С. град. Ревизионният акт, предмет на оспорване в настоящото производство е издаден от П Н Г на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на Н. С. град. П. наличието на така описаните доказателства се обосновава изводът, че ревизионният акт е издаден от орган, разполагащ с материална компетентност.

П. издаването на обжалвания ревизионен акт не са допуснати съществени процесуални нарушения. Настоящият съдебен състав намира, че ревизионният акт е издаден П. правилно тълкуване и прилагане на материалния закон.

Във връзка с установените задължения по ЗДДС:

1. По отношение на доставчика „Януз 66” ООД, издател на фактури № 28 от 31.07.2007 г., № 27 от 30.06.2007 г. и № 2 от 30.06.2008 г. с предмет на доставката – транспортни услуги органите по приходите приемат, че не е доказано извършването на доставките по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. Така направената констатация не е

оборена от жалбоподателя в хода на съдебното производство. Съгласно ПИНП № 10-53-03-5240 от 12.01.2009 г. доставчикът е регистриран по реда на ДПК/ДОПК и по ЗДДС в ТД на Н. П; фактурите са включени в дневника за продажби и справка – декларация за съответния данъчен период и е налице заплащане по банков път. С ИПДПОЗЛ изх. № 10-53-03-5240 от 28.11.2008 г. от доставчика са изискани документи, касаещи процесните доставки - заверени копия от фактурите, копия от платежни документи, копия от сключени договори, приемо-предавателни протоколи и други документи, съпътстващи доставката; за чия сметка е осъществен транспорта; доказателства за кадрова, материална обезпеченост. В декларацията на управителя на доставчика е посочено, че по посочените фактури са извършени транспортни услуги с камион Рено Премиум, собственост на дружеството, който е управляван от Реджеп Януз – съдружник. Пред органите по приходите са представени рег. талон за превозното средство, пътни листа от 11.06.2007 г., 27.06.2007 г., 01.07.2007 г., 17.07.2007 г. и 02.06.2008 г., справка от с-ка 205. От доставчика не са представени изискваните документи относно количествата превозвани стоки (касае се за дървени стърготини), за да се установи дали отразеното във фактурите количество съответства на превозеното; няма протокол за разтоварване на превозваната стока на местоназначението, както и не са представени доказателства за кадрова обезпеченост. От представените доказателства – пътни листове и липсата на други съпътстващи доставката документи не може да се установи дали вместимостта на товарния автомобил и и броя на извършените курсове отговаря на превозеното количество и кой е извършил товаро-разтоварните работи на превозената дървесина. На жалбоподателя изрично му е указана възможността да сочи допълнителни доказателства, насочени към установяване на реалното извършване на процесните доставки, но същият не е ангажирал надлежни доказателства в тази насока. Следователно, правилен и обоснован е изводът на органите по приходите за липса на осъществена доставка по фактурите, издадени от „Януз 66” ООД и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 68, ал. 2 от ЗДДС във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС е отказано правото на данъчен кредит в общ размер на 1 090,00 лева.

2. По отношение на доставчика „Били Ем” ООД, издател на фактури №№ 2 от 29.06.2007 г., № 5 от 31.07.2007 г., № 6 от 31.07.2007 г., № 8 от 31.08.2007 г., № 9 от 31.08.2007 г., № 10 от 28.09.2007 г., № 13 от 31.10.2007 г., № 14 от 31.10.2007 г., № 15 от 30.11.2007 г., № 16 от 30.11.2007 г., № 17 от 28.12.2007 г., № 18 от 28.12.2007 г., № 19 от 31.01.2008 г., № 20 от 31.01.2008 г., № 22 от 29.02.2008 г., № 21 от 29.02.2008 г., № 24 от 31.03.2008 г., № 23 от 31.03.2008 г., № 1 от 01.04.2008 г., № 28 от 07.05.2008 г., № 30 от 05.06.2008 г. с предмет на доставките – наем по договор и наем в РД и в РА е направен изводът за липса на реално осъществени доставки по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. Съгласно ПИНП № 10-53-03-5239 от 10.02.2009 г. ИПДПОЗЛ е връчено на доставчика по реда на чл. 29, ал. 3 от ДОПК, като същият не е представил изрично изискваните, свързани с процесните доставки документи и писмени обяснения. Установява се, че част от фактурите - №№ 2 от 29.06.2007 г., № 5 от 31.07.2007 г., № 6 от 31.07.2007 г., № 8 от 31.08.2007 г., № 9 от 31.08.2007 г., № 10 от 28.09.2007 г., № 13 от 31.10.2007 г., № 14 от 31.10.2007 г., № 15 от 30.11.2007 г., № 16 от 30.11.2007 г., № 17 от 28.12.2007 г., № 18 от 28.12.2007 г. са включени в дневника за продажби и в справката – декларация за съответните данъчни периоди, като останалата част от гореописаните фактури не са включени в дневниците за продажби на „Били Ем” ООД. В хода на съдебното производство жалбоподателят е представил само заверени копия

от процесните фактури, като въпреки дадените му указания за установяване реалното извършване на процесните доставки не е ангажирал други доказателства. Съставянето на фактура само по себе си не е основание да се признае правото на приспадане на данъчен кредит, доколкото следва да се налице други доказателства за осъществяването на доставката. Следователно, законосъобразно органите по приходите приемат, че данъкът по фактурите е начислен без основание и е налице материалноправно основание за отказ по чл. 68, ал. 1, т. 1 вр. чл. 68, ал. 2 и чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС в общ размер на 12 540,00 лева по фактурите, издадени от „Били Ем” ООД.

3. По отношение на доставчика „Джеми Фил” ООД, издател на фактури № 124 от 06.06.2007 г., № 837 от 23.08.2008 г., № 280 от 31.07.2007 г., № 287 от 30.09.2007 г. и № 854 от 30.09.2008 г. органите по приходите обосновават извода за недоказване реалното осъществяване на доставките по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. Съгласно констатациите в ПИНП № 10-53-03-5241 от 13.01.2009 г. фактурите са включени в дневниците за продажби и справка-декларация за съответните данъчни периоди, като е установено плащане по фактурите № 124, 280 и 837 по банков път. Предмет на доставката по фактура № 124 от 04.06.2007 г. е продажба на 200 кубуква м. иглолистни изрезки, като съгласно писмените обяснения на управителя на доставчика изрезките са получени П. преработка на закупен дървен материал и са представени копия от фактури на предходни доставчици за закупени общо 300 кубуква м. трупи и греди. Фактурите от предходни доставчици са от 2005 г. , а процесната фактура е издадена през 2007 г. Прието е, че посоченото количество трупи и греди се явява недостатъчно за получаване на съответно количество иголилистни изрезки като отпадъчен материал. Предмет на фактури № 280, 287 и 854 е транспорт на трупи и стърготини до Б и Перушица, като съгласно писмените обяснения на управителя транспортът е извършен със собствен камион. Представено е копие от рег. талон на товарен автомобил Щаер с рег. № РА 91 40 АМ и копия от 19 бр. пътни листа. Установява се, че в 7 от пътните листа е отразен товарен автомобил „Рено Премиум” с рег. № СМ 4028 АК, който не е собственост на „Джеми Фил” ООД, а е собственост на „Януз 6б” ООД. Липсва представен договор за наем на товарния автомобил или документ за заплатен наем на транспортна услуга. Едновременно с това както в хода на ревизията, така и в съдебното производство не са ангажирани доказателства относно точното количество превозена стока – дървесина, съответно дали дървесината е маркирана и придружавана ли е от превозен билет с оглед спазването на специфичните изисквания на чл. 132 и чл. 133 от Правилник аза прилагане на Закона за горите (ППЗГ). Няма и документи за предаването на стоката. Не може да се установи дали вместимостта на товарния автомобил и броя извършени курсове отговарят на превозеното количество трупи и стърготини, респ. кой и къде е извършил товаро-разтоварителните работи.

Предмет на фактура № 837 от 23.08.2008 г. е продажба на 4900 литра дизелово гориво, като управителят на доставчика декларира, че горивото е доставено на бензиностанция в гр. Сърница, тъй като количеството било голямо и не се побира в резервоара на МПС. Представена е фактура от предходен доставчик от 06.08.2008 г. „Джеми Фил” ООД ползва бензиностанция под наем от „Редлес” ООД. Органите по приходите констатираат, че от представената оборотна ведомост за периода дружеството не разполага с техническа обезпеченост да осъществи доставката, като не са дадени обяснения и не са представени документи относно транспортирането на горивото.

Въз основа на така установените факти законосъобразен е изводът на органите по приходите за липса на реално осъществяване на процесните доставки по смисъла на чл.

б и чл. 9 от ЗДДС, поради което е налице основание за отказ за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 5 417,00 лева по фактурите, издадени от „Джеми Фил” ООД.

4. По отношение на доставчика „Емавто” Е., издател на фактури № 137 от 13.03.2007 г. с предмет на доставката „ваучери” и по фактура № * от 02.10.2007 г. с предмет на доставката „авточасти и резервни части по спецификация”. Установява се, че само по фактура № 137 от 16.03.2007 г. е извършено плащане по банков път в размер на 27 550,00 лева. След връчване на изготвеното ИПДПОЗЛ дружеството е представило регистър на сметка 4532 и оборотни ведомости – компютърна разпечатка, на които на ръка е поправен периода, за който се отнасят, като не е представено свидетелство за регистрация на фискално устройство. По отношение на първата фактура с предмет на доставката „ваучери” са представени 6 бр. фактури от предходни доставчици и приемо-предавателни протоколи от същите, като се установява, че фактурите са издадени през м.09.2006 г. и в приемо-предавателните протоколи липсва отбелязване и подпис на лицето, което предава процесните стоки и в един от тях към фактура № 127 от 05.09.2006 г., издадена от „Таматия” Е. липсва отбелязване и на датата на изготвяне на протокола. От друга страна, към процесната фактура № 137 от 13.03.2007 г., издадена от „Емавто” Е. не е представен договор между страните и приемо-предавателен протокол за процесното количество стока – ваучери.

По отношение на втората фактура, издадена от „Емавто” Е. с предмет – авточасти се установява, че в същата липсва конкретизация на стоката – само е отразена стойността. Във фактурата е посочено, че предмет на доставката са авточасти и резервни части по спецификация, като към нея липсва такава спецификация. Представена е фактура от предходен доставчик - № 11022 от 16.10.2006 г., издадена от „ДН Авто” ООД с приложена към нея спецификация на авточасти, съдържаща общо 364 бр. авточасти. По отношение на фактурата, издадена от „Емавто” Е. няма представена спецификация на стоките, за да се определи тяхното количество и по какъв начин е формирана цената, посочена във фактурата. Установява се, че за голямото количество фактурирани авточасти (с оглед посочената във фактурата цена) не са представени документи за транспортирането и съхранението им, а е констатирано, че дружеството – жалбоподател ползва по договор за лизинг само два броя автомобили съгласно изисканите от ревизирия субект справки.

Въз основа на така установените факти и представените от доставчика доказателства обоснован се явява изводът на органите по приходите за липса на реално осъществени облагаеми доставки, че не е налице възникнало данъчно събитие по смисъла на чл. 25, ал. 1 от ЗДДС и данъкът е начислен без основание.

5. По отношение на доставчика „Анто Ли 1” Е., издател на фактура № *1 от 28.08.2007 г. органите по приходите са отказали правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 13 200 лева поради недоказване реалното осъществяване на доставката по смисъла на чл. 6 (чл. 9) от ЗДДС. В хода на ревизията е констатирано, че предмет на доставката са стоки по спецификация – иглолистни греди, дъски, талпи и елементи от палети. От представените от доставчика документи е видно, че като предходен доставчик е посочен „Сани – МОД”, издал опростени фактури и между контрагентите не е извършено разплащане. Относно съхранението на стоките е предоставен договор от 01.02.1006 г. за наем за срок от пет години на дворно място с производствена сграда в с. Крупник, обл. Б, сключен между „Крупнишка комуна” и „Анто Ли 1” Е.. Въз основа на проверка в информационната база данни в Н. е

установено, че през 2007 г. наемодателят на имота не е издавал фактури за наем към „Анто Ли 1” Е.. Едновременно с това се установява, че за същия имот е сключен договор за наем от 15.05.2007 г. с „М. Г.” Е.. Както в хода на ревизията, така и в съдебното производство не са ангажирани доказателства относно транспорта на дървения материал, за точното количество стоки, които са транспортирани; кой и къде е извършил товаро-разтоварителните работи и няма представени писмени обяснения. По отношение на кадровата обезпеченост е констатирано, че в дружеството има две лица по трудови договори, но не е ясно на каква длъжност са наети. Тези констатации, съдържащи се в РД и в РА не са оборени от жалбоподателя, поради което законосъобразен е изводът на органите по приходите за отказ за признаване правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 13 200 лева по фактура № * от 28.08.2007 г., издадена от „Анто Ли 1” Е. на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 вр. чл. 68, ал. 2 и чл. 6 (чл.9) от ЗДДС.

6. По отношение на доставчика „Марчело Лес” Е., издател на подробно описаните от стр. 7 до стр. 16 от РД общо 475 бр. фактури с предмет на доставките – дървен материал, включващ иглолистни греди, дъски, талпи, стърготини, изрезки, ребра, бук.янове, детайли, дърва за огрев – бук, широколистни трупи, факован дървен материал и др. и „услуги по договор” в обжалвания РА е обоснован изводът за липса на реално осъществени доставки по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. На доставчика е надлежно връчено ИПДПОЗЛ изх. № 10-53-06-5678 от 28.11.2008 г. Фактурите са включени в дневника за продажби и справка – декларация на доставчика за съответните периоди, като между страните по доставките не е извършено разплащане. Предходен доставчик на „Марчело лес” Е. е посочен „Анто ли 1” Е.. В хода на ревизията и съдебното производство не са предоставени документи относно транспортирането на дървения материал, включително и относно това кой и къде е извършил товаро-разтоварителните работи, както и такива относно транспортираното количество дървен материал, дали дървесината е маркирана и придружена ли е от превозен билет съгласно чл. 132 и чл. 133 от ППЗГ. Констатирано е, че „Марчело Лес” Е. не разполага с ДМА, включително и МПС. В писмените обяснение на управителя на доставчика се съдържа изявление, че транспортът е за сметка на клиента, т.е. на жалбоподателя. В ход на ревизията е установено, че ревизирият субект разполага с два леки автомобили по силата на договор за лизинг, а липсват документи за наети транспортни средства. По отношение на кадровата обезпеченост на доставчика е установено, че има назначени 9 бр. лица по трудови правоотношения, но няма данни какви длъжности заемат. За съхранениеот на стоките е представен договор с „Били Ем” Е. за пренаемане на едноетажна сграда в стопански двол, находяща се в гр. Перушица със срок на действие на договора от 20.04.2006 г. до 20.04.2007 г. Този договор няма връзка към издадените от „Марчел Лес” Е. фактури, тъй като те са издадени след м.05.2007 г., т.е. след изтичането на срока на наемния договор. Във връзка с предмета на доставките и реалното им извършване в писмените си обяснения управителят на „Марчело Лес” Е. заявява, че за извършените услуги не може да даде обяснение и документи поради липса на такива в счетоводството. П. така установеното правилен и в съответствие с материалния закон е изводът на ревизиращите за липса на облагаеми доставки и наличието на отказ за признаване правото на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури с издател „Марчело Лес” Е..

7. По отношение на доставчика „Таматия” Е., издател на фактури № 402 от 11.06.2007 г., № * от 29.06.2007 г., № *2 от 30.06.2007 г., № * от 29.06.2007 г., № 276 от 31.05.2007

г., № * от 23.04.2007 г., № * от 17.04.2007 г., № * от 25.04.2007 г. и № 403 от 30.06.2007 г. от органите по приходите е прието, че е налице отказ за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 71, ал. 1, т.1 от ЗДДС. Предмет на доставките е продажба на „ваучер МТ, Г, Вивател”, „скреч” и „пакети за мобилни телефони – старт. пакет за М- Т, В- Т, Г”. В отговор на изисканите с ИПДПОЗЛ документи относно процесните доставки са представени копия от 26 бр. фактури на „М” ЕАД и 1 бр. на „БТК Мобайл” Е.. От представените уведомления по чл. 62 от КТ, ведомости за заплати и извлечения то сметки 604 и 605 е видно, че по трудови правоотношения са назначени 5 служители. В хода на ревизионното производство не са представени фактури – оригинал, издадени от „Таматия” Е., поради което е обоснован изводът за липса на данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и чл. 115 от ЗДДС по отношение на доставки на стоки и услуги, по които лицето е получател. Така съдържащата се в РД и в РА констатация по отношение на фактурите с издател „Таматия” Е. не е оборена в рамките на съдебното производство.

8. Относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 5 600 лева по фактури № 30 от 30.06.2008 г., № 11 от 01.12.2007 г., № 12 от 28.12.2007 г., № 8 от 21.08.2007 г., № 31 от 31.07.2008 г., № 10 от 31.10.2007 г., № 26 от 28.02.2008 г., № 27 от 31.03.2008 г., № 32 от 29.08.2008 г., № 9 от 28.09.2007 г., № 7 от 31.07.2007 г., № 33 от 30.09.2008 г., № 28 от 30.04.2008 г. и № 29 от 30.05.2008 г., издадени от „Крупнишка комуна” е констатирано, че фактурите са включени в дневника за продажби и в справката – декларация за съответния данъчен период, както и че е извършено разплащане по тях. Предмет на доставката е наем, като е представен договор за наем от 15.05.2007 г. на дворно място с производствена сграда, находяща се в с. Крупник със срок на договора една година. Отказът на органите по приходите е мотивиран с оглед обстоятелството, че дружеството – жалбоподателя не представя оригинал на процесните фактури, включени в дневника за покупки, поради което не е спазено условието по чл. 71, ал. 1, т.1 от ЗДДС. Така формулираният извод в РА не е оборен в рамките на съдебното производство, поради което РА в тази си част е законосъобразен.

П. така установените факти и след задълбочена преценка на доказателствата се обосновава изводът за недоказване на основната водеща предпоставка – реално извършена облагаема доставка по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС по фактурите, издадени от „Януз 66” ООД, „Джеми Фил” ООД, „Били Ем” ООД, „Анто Ли 1” Е., „Марчело Лес” Е., „Емавто” Е., както правилно са приели органите по приходите. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка, което означава, че реалното извършване на облагаема доставка е задължително условие за възникване и упражняване правото на приспадане на данъчен кредит. От друга страна, издаването на данъчна фактура не представлява сама по себе си данъчно събитие, а е частен документ, от който жалбоподателят черпи изгодни за себе си правни последици, поради което той носи тежестта да докаже чрез надлежни доказателства правопораждания факт – извършването на доставка. В хода на ревизията и на съдебното производство не са ангажирани доказателства относно осъществяването на доставките с предмет – иглолистни греди, дъски, талпи, подпори, изрезки, дървен материал – липсват документи относно транспортирането на тези стоки, конкретното товарене – разтоварване на стоките, документи за тяхното съхранение, като следва да

се посочи, че предаването на стоките следва да се удостовери със съответни документи – приемопредавателни протоколи, документи за транспорт, за гориво, превозни билети и други, свързани с индивидуализацията на стоките. Освен това в случая по отношение на специфичното предназначение на предмета на описаните доставки следва намерят приложение нормите на ППЗГ – чл. 133, ал. 1 от ППЗГ урежда задължението за юридическите и физическите лица, които притежават складове и извършват търговски сделки с обли или фасонирани дървени материали да водят дневник за постъпилите и експедираните дървени материали и за документите, с които са придобити и продадени. Такъв дневник не е представен нито от „Марчело Лес” Е., нито от „Анто Ли 1” Е. в качеството му на предходен доставчик. Не са представени превозни билети относно фактурираните услуги от „Януз 66” ООД и „Джеми Фил” ООД за транспорт на дървен материал и транспорт на трупи, както и други документи за извършения транспорт на дървения материал в полза на „М. Г.” Е.. Наличието на договори между „М. Г.” Е. и „Марчело Лес” Е. от 16.05.2007 г. и между „Марчело Лес” Е. и „Анто Ли 1” Е., касаещи дърводобив, транспорт, извозване и доставка на дървен материал не доказва реалното извършване на доставките, доколкото липсват надлежни доказателства за осъществения транспорт, за точното количество на превозените стоки и изпълнение на специфичните изисквания по ППЗГ.

По отношение на фактурите, издадени от „Били Ем” ООД с предмет – наем липсват доказателства относно реалното им осъществяване въпреки наличието на надлежно връчено на доставчика ИПДПОЗЛ за изискване на съпътстващите доставките документи.

По отношение на фактура № * от 02.10.2007 г., издадена от „Емавто” Е. с предмет – авточасти съгласно спецификация също не е установено наличието на облагаема доставка. Не е представен опис на авточастите към процесната фактура, а има фактура от предходен доставчик с приложена към нея спецификация. Не се установява по какъв начин е извършен транспорта и складирането на авточастите с оглед огромния им брой (което следва от фактурираната стойност).

Законосъобразен е и изводът за отказ за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от „Таматия” Е. и „Крупнишка комуна” поради непредпредставяне на оригинали на фактурите, което означава, че не е представен данъчен документ, отговарящ на изискванията на чл. 114 и чл. 115 от ЗДДС, за да може получателят да упражни правото си на приспадане на данъчен кредит за начисления от доставчика данък.

Следователно, обжалваният ревизионен акт в частта относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от „Януз 66” ООД, „Джеми Фил” ООД, „Таматия” Е., „Крупнишка комуна”, „Били Ем” Е., „Анто Ли 1” Е., „Марчело Лес” Е. и „Емавто” Е. е законосъобразен и жалбата на „М. Г.” Е. в тази си част следва да се отхвърли като неоснователна.

II. По отношение на установените задължения по ЗКПО за 2007 г. законосъобразно органите по приходите са извършили увеличение на финансовия резултат с размера на стойността по гореописаните фактури на основание чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО във връзка с чл. 26, т. 1 и чл. 10 от ЗКПО. Недоказването на реалното осъществяване на доставките по фактурите, издадени от „Януз 66” ООД, „Джеми Фил” ООД, „Таматия” Е., „Крупнишка комуна”, „Били Ем” Е., „Анто Ли 1” Е., „Марчело Лес” Е. и „Емавто” Е. за периода 01.01.-31.12.2007 г. обуславя извода за липсата на реално осъществен от дружеството – жалбоподател разход и това означава, че разходите по описаните

фактури са осчетоводени в нарушение на принципа на документалната обоснованост. В РД на стр. 51-55 са посочени конкретно фактурите и техния издател и съответно стойността (ДО) и вида на доставките, като общата стойност на данъчните основи на фактурираните стоки и услуги е за сумата от 8 038 894,97 лева.

Съгласно чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО за целите на определяне на данъчния финансов резултат, когато в този закон е посочено, че разход (загуба) не се признават за данъчни цели, с този разход се увеличава финансовия резултат в годината на счетоводното отчитане на разхода. Счетоводните разходи, които не са признати за данъчни цели, законът определя като данъчни постоянни разлики. П. извършване на ревизията са установени данъчни постоянни разлики по реда на чл. 26, т.1 от ЗКПО – постоянните разлики произтичат от разходи, несвързани с дейността и разходи, които не са документално обосновани. В тази връзка на основание чл. 23, ал. 2, т.1 от ЗКПО е извършено увеличение на финансовия резултат със сумата от 8 038 894,97 лева, като размерът на дължимия корпоративен данък за 2007 г. е за сумата от 804 123,00 лева съгласно чл. 22 от ЗКПО, от който е внесен 234 лева и остатъкът за внасяне е за сумата от 803 889,00 лева и са определени лихви за забава в размер на 139 177,28 лева.

Правилно решаващият орган е развил съображения за приложението на чл. 16 от ЗКПО „Отклонение от данъчното облагане”, тъй като по процесните фактури липсват реално предоставени услуги, не е налице сделка и не е възникнало задължение за плащане на цената по тях и отгук не може да има разход, който да бъде доказан документално съобразно изискванията на счетоводното и данъчното законодателство. Фактурите с описаните по-горе доставчици са издадени с цел отклонение от данъчното облагане чрез осчетоводяване на разходи, които реално не са извършени от ревизирувания субект и с цел намаляване задължението за корпоративен данък. Следователно, осъществени са хипотезите на чл. 16, ал.1 и ал. 2, т. 4 от ЗКПО, поради което правилно органите по приходите е приел, че разходите по фактурите не са реално осъществени и не са документално обосновани по смисъла на чл. 26, т. 2 от ЗКПО, което от своя страна обуславя увеличението на финансовия резултат с данъчните основи по фактурите на основание чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО за 2007 г. и формира допълнително определено задължение за корпоративен данък за посочената календарна година.

Съдът намира за неоснователно твърдението, изложено в жалбата, че с потвърждаващото решение директорът на Д. „О.” – гр. С. не се е произнесъл по всички наведени с жалбата, адресирана до него срещу РА доводи. В жалбата си до решаващия орган „М. Г.” Е. оспорва извода на органа по приходите за основание за отказ за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от „Януз 66” ООД, „Джеми Фил” ООД, „Таматия” Е., „Крупнишка комуна” , „Били Ем” Е., „Анто Ли 1” Е., „Марчело Лес” Е. и „Емавто” Е., както и извършеното с РА увеличение на финансовия резултат за 2007 г. на основание чл. 26, т. 1 и чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО. С решение № 1635 от 24.11.2009 г. на Д. на Д. „О.” – гр. С. е потвърден РА в обжалваните му части, като решаващият орган е изложил подробни мотиви, обосноваващи крайния му извод за законосъобразност на ревизионния акт.

По така изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че обжалваният ревизионен акт, потвърден с решение № 1635 от 24.11.2009 г. на Д. на Д. „О.” – гр. С. П. ЦУ на Н. е законосъобразен и жалбата на „М. Г.” Е. следва да се отхвърли като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1, изр. 2 от ДОПК, Административен съд С. град, I отделение, IV състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „М. Г.” Е., гр. С., представлявано от Ангел Веселинов Караилев срещу ревизионен акт № * от 28.05.2009 г., издаден от П Н Г на длъжност главен инспектор по пирходите в ТД на Н. С., потвърден с решение № 1635 от 24.11.2009 г. на Д. на Д. „Обжалване и управление на изпълнението” – гр. С. П. ЦУ на Н..

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: